

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektienās un svētdienās.

UZVARAS CELŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrunis: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputatu padomes organs

№ 131 (929)

Trešdien, 1956. g. 7. novembrī

7. gads

BRĀLĪGS SVEICIENS VISĀM TAUTĀM, KAS CĪNĀS PAR MIERU, PAR DEMOKRATIJU, PAR SOCIALISMU!

(No PSKP CK Aicinājumiem Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 39. gadadienā)

UZVAROŠAIS OKTOBRA KAROGS

Padomju tautai un visas pasaules darba laudīm šodien ir lieli un līksni svētki — Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 39. gadadiena.

Miljoniem darba cilvēku gadīm sapņoja par to laiku, kad cilvēks vairs nevarēs apspiest cilvēku, kad visas bagātības klūs par tautas īpašumu. Lielais Oktobris vērta šo sapni īstenībā visas pasaules sestajā daļā. Oktobra cīnās mūsu Dzimtene atbrīvojās no kapitalistiskās verdzības valgiem un nostājās uz gaišā socialisma ceļa.

— Ar šo brīdi sākas jauns posms Krievijas vēsturē, un šī trešā Krievijas revolūcija galā novedis pie socialismā uzvaras, — teica V. I. Lenīns 1917. gada 25. oktobri (7. novembrī).

Visa turpmākā notikumu gaita pārliecinoši pierādīja šo Lenīna vārdu pareizumu. Komunistiskās partijas vadībā Krievijas strādnieki un zemnieki nogāza muižnieku un kapitalistu varu, nodibināja pasaule pirmo Padomju valsti un kļuva par savu likteņa noteicējiem, apzinīgiem jaunas, brīvas dzīves veidotājiem. Oktobra revolūcija izraisīja plašu tautas masu milzīgu radošu aktivitati un iniciatīvu, pavēra tām iespēju parādīt savas spējas un talantus.

Vēsturiski šīs laikā padomju tauta pārvērtā kādreiz atpalikušo zemi par varenu rūpniecības un kolektivizētās lauksaimniecības lielvalsti, uzcēla galvenos vilcienos socialistisko sabiedrību un tagad droši iet uz priekšu, uz komunismu, Lielā Oktobra 39. gadadienu mūsu Dzimtene sagaida savu jaunrades spēku pilnā plaukumā. Padomju Savienības vīcībā ir

varena un vispusīgi attīstīta socialistiska ražošana, milzīgi materialie resursi unkvalificēti kadri.

Strādnieku šķira, kolchozu zemniecība un inteleģence spraigi strādā, lai realizētu PSKP XX Kongresa lēmumus. Padomju cilvēki dara visu, lai visīsākajā laikā veiktu galveno ekonomisko uzdevumu — panākt un pārspēt visattīstītākas kapitalistiskās zemes produkcijas ražošanā uz vienu iedzīvotāju. Jo diejas plašāk vēršas socialistiskā sacensība par 1956. gada — sestās piecgades pirmā gada — plāna pirmstermiņa izpildi, par tālāku darba ražīguma celšanu, produkcijas kvalitates paaugstināšanu un pašizmaksas pazemināšanu.

Zem Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas karoga, Komunistiskās partijas vadībā padomju tauta izcīnīs pilnīgu komunisma uzvaru.

Komunistiskā partija un Padomju valdība neatlaidīgi

realizē PSKP XX Kongresa parredzētos pasākumus darbaļaužu materialā un kulturas līmena celšanā. Saisināta par divām stundām darba diena strādniekiem un kalpotājiem pirms izjamām un svinnamām dienām, sievietēm patētināts grūtniečibas un dzemību atvaiņojums, noteikta sešu stundu darba diena pusaudžiem, radikali uzlabota pensiju sistema, paaugstināta darba alga zemu atalgojumiem strādniekiem un kalpotājiem.

Padomju tauta nelokāmi apņēmusies joprojām turpināt lielo jauncelsmes darbu. Oktobra 39. gadadienu mūsu zemes darba laudis vainago ar jauniem panākumiem saimnieciskajā un kulturas celtniecībā. Kopā ar mums šos svētkus atzīmē mūsu daudzie draugi ārzemēs.

Visu zemju darbaļaužu,

visas progresīvās cilvēces acis

Padomju Savienība ir miera balsts, cildena priekšēme cīnā par labāku nākotni. Uzticīga lenīniskajiem mierīlīgas ārpolitikas principiem, PSRS aktivi cīnās par starptautiskā saspilējuma mazināšanu un nostiprināšanu.

Te minēju tikai labākos, bet mums, kā jau rāda fabrikas brutto produkcijas plāna izpilde, ir vēl daudz daudz cilvēku, kas savu darbu veic apzinīgi, ar bagātām darba veltēm sagaida Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 39. gadadienu.

K. Laurins,
kūdras fabrikas „Līvāni“ direktors

Līvānu rajona GODA PLĀKSNE

Ar Līvānu rajona izpildu komitejas un LKP Līvānu RK lēmumu par labiem sasniegumiem ražošanā un par godu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 39. gadadienai, rajona GODA SARAKSTĀ ierakstīti:

- Grāvers Juris Staņislava d. — kūdras fabrikas „Līvāni“ kūdras racējs. Normu izpilda par 200 procentiem.
- Vandāns Alfons Eduarda d. — Līvānu rajona rūpkombinata galdnieks. Normu izpilda par 120 procentiem.
- Jaudzems Pēteris Ādama d. — Līvānu MTS traktoru brigades brigadieris gada plānu izpildījis par 170 procentiem.
- Lācis Alberts Antona d. — rajona komunalo uzņēmumu kombinata strādnieks. Normu izpilda par 220 procentiem.
- Babajeva Tamara Konstantina m. — Līvānu slimnīcas ārste.
- Kalvāns Izidors Antona d. — Stalīna vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs — par kolchoza organizatoriski — saimniecisko nostiprināšanu.
- Kasale Helena Pāvila m. — Leņina vārdā nosauktā kolchoza slaucēja. 1955./56. lopkopības gadā no vienas govs ieguva caurmērā 2718 litru piena.
- Gercāns Alekzījs Pētera d. — kolchoza „Darbs“ linu posminieks. Ieguvis pa 4 cent linšķiedras no viena ha.
- Zundāns Izidors Jāņa d. — kolchoza „Zelta vārpa“ kompleksās brigades brigadieris. Ieguvis pa 21,6 cent kvešu no viena ha 16 ha platībā un 22 cent rudzu no ha 19 ha platībā.
- Kārkliņa Matilde Deglava m. — kolchoza „Zelta vārpa“ vistkope. Caurmērā no vienas dējējvistas gadā ieguvis 115 olas.
- Daugavvanaga Veronika Jāņa m. — kolchoza „Nākotne“ aitkope. Caurmērā no vienas aitas ieguvis 3,1 kg vilnas un 132 jēri no 100 aitu mātēm.
- Rasnacis Jānis Izidora d. — ōskalna vārdā nosauktā kolchoza cūkkopis. No 6,5 gada sīvēnmatēm caurmērā no 1 sīvēnmātes ieguvis pa 26 sīvēni.

Spirta rūpniecas strādniece-pirmrindniece

Kolchozā „Nākotne“

Neskatoties uz to, ka ieštājies lopu ziemošanas periods, kolchoza „Nākotne“ labākās lopkopības-slaucējas Emīlīja Švirkste un Anna Rudzāte joprojām patur augstus piena izslaukums no savām grupas govīm.

A. Rudzāte pašlaik caurmērā no vienas govs dienā iegūst pa 8,5—9,5 litri piena. Arī Emīlīja Švirkste slaucēja pa 8—9 litri piena dienā no vienas govs. Tas panākts lopus labi barojot.

E. Muceniece

Stalīna vārdā nosauktajā kolchozā

Otrās brigades linu posmi steidz linu malšanas darbus. Linu posminieka b. I. Mukta posma laudis šogad 5,5 ha platībā izaudzēja apmēram 4,5 cent linšķiedras no 1 ha. Pašlaik te beidz linu malšanu. Lielākais vairums linu nodoti 5.—6. numurā. Tas ir augsts malto linu novērtējums. Pavismā b. Mukta posms jau nodevis 2 tonnas šķiedras.

J. Plocīns

Līvānu kūdras fabrikas kūdrinieku velte Lielajam oktobrim

Ieslēdzoties pirmsoktobra socialistiskajā sacensībā, Līvānu kūdras fabrikas kolektīvs uzņēmās paaugstinātās saistības. Šodien mēs varam saprot, ka brutto produkcijas plāns oktobra mēnesī izpildīts par 137,7 procentiem, tas ir par 7,7 procentiem vairāk kā uzņēmāmies veikt par godu Oktobrim. Arī assortimenta ziņā produkcijas dots vairāk kā solījām.

Kas visu to veicis? Tie ir mūsu fabrikas kolektīva lākie cilvēki. Lūk, mūsu ilgādīgais kūdras racējs J. Grāgers, kurš kūdras fabrikā no-

jaunu purva platību apgūšanā — nosušināšanas grāvju racēju priekšgalā izvīrījies A. Bidels, kurš vienā dienā veic divas izstrādes normas.

Izolacijas un segmentu cecha brigades produkcijas ražošanas plānu izpildīja par 130—150%. Te labākās brigades ir bb. Bogdanovas, V. Stepanovas un M. Lāces.

Te minēju tikai labākos, bet mums, kā jau rāda fabrikas brutto produkcijas plāna izpilde, ir vēl daudz daudz cilvēku, kas savu darbu veic apzinīgi, ar bagātām darba veltēm sagaida Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 39. gadadienu.

K. Laurins,
kūdras fabrikas „Līvāni“ direktors

Padomju Savienības darba laudis!
Panāksim sestās piecgades pirmā gada plāna izpildi katrā uzņēmumā,
jaunceltnē, kolchozā, padomju saimniecībā, mašīnu un traktoru stacijā!

(No PSKP CK Aicinājumiem Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 39. gadadienā)

Attēlos: no augšas.

Pauline Driviniece — kolchoza „Molodaja gvardija” cūkkope.

Antons Usars — kolchoza „Nākotne” linu posminieks.

Eliašs Mazurs — kolchoza „Ziedošā vārpa” kompleksā posma posminieks.

Aloizils Rušenieks — Oškalna vārdā nosauktā kolchoza dārznieks.

Par godu Oktobrim gada plāns pārsniegts

Raženi līdz Oktobra revolūcijas 39. gadadienai ir pastrādājuši Rožupes pienotavas ļaudis.

Piena sagādes plāns līdz 1. novembrim pienotavas zonā izpildīts par 136 procentiem.

Pienotava virs plāna devusi 24 tonnas augstākā labuma sviesta, izpildot ražošanas plānu par 136 procentiem. Kazeina plāns jau izpildīts gandrīz divkārt.

Par to, ka pienotava ražo teicamas kvalitates produkciju, savā ziņā jāpateicas laborantei b. M. Makužai, kas vērigi sekot produkcijas izlaidei.

Attēlā: laborante b. M. Makuža darbā.

Gadu nasta mūs darbā nekavē

Toreiz, kad pirms 39 gadiem arī pie mums plosījās nemieru ugnis, mēs bijām jaunieši pašos spēka gados. Tagad jau man aiz muguras 65 gadi. Smagais zemkopja darbs ir atstājis savas pēdas un nav vairs tā spēka, kas bija agrāk.

Uz 9 hektari lielās zemītes nebija viegli mums ar Gabrieli uzturēt desmit cilvēku lielu ģimeni. Zemes gabaliņš stiepās gar Daugavas krastu un labi, ja bija labs pavasarīs, bet, ja gadījās, ka pavasara pali izskaloja sējumus, tad vajadzēja pamatīgi saknapināties.

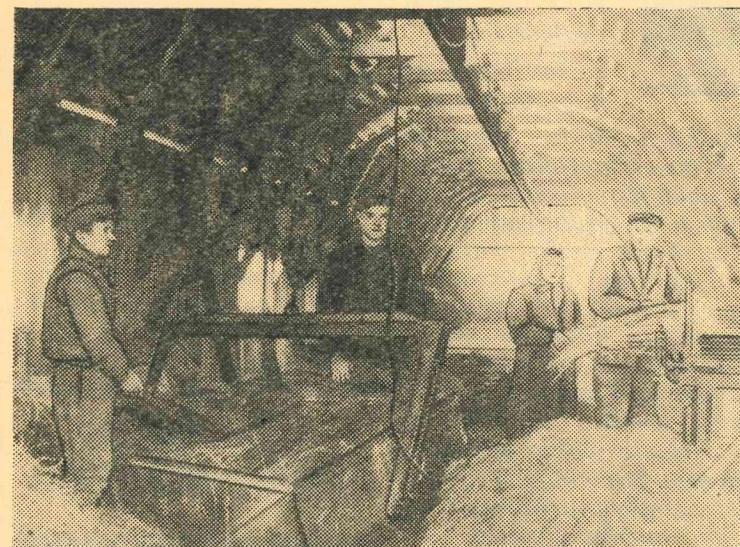
**Solomeja Makare,
Čapajeva vārdā nosauktā
kolchoza kolchozniece**

Tagad dzīve kļuvusi pavisam citāda. Bērni izskoloti un katrs atradis savu vietu dzīvē. Cits strādā par agronomu, cits par melioratoru, cits dien Padomju Armijas rindās un mēs pārējie strādājam kolektivajā saimniecībā. Tagad liekas, ka pat gadu aiz muguras mazāk un spēka vēl pietiks ilgi.

Es pati vienmēr piedalos visos kolchoza darbos. Daudz izstrādes dienu ir nopelnīts pie linu plūkšanas un apstrā-

des. Pavisam mūsu ģimene izstrādājusi pāri par 1000 izstrādes dienu. Avansā saņemām pāri par 1000 rubļu naudas un 700 kilogramu labības. Jāsaka, ka tas ir tikai avanss, bet pie galīgā norēķina mēs saņemsim vēl vairāk.

Šogad var redzēt, ka dzīve iet uz augšu, jo salidzinājumā ar pagājušo gadu atlīdzību par darbu saņemam trīs reizes lielāku. Ar lielām pateicības jūtām sagaidījām Lielās Oktobra revolūcijas 39. gadadienā, revolūcijas, kas mums nodrošinājusi mierīgas un pārtikušas vecumdienas.

Darbojas linu kalte

Vorošilova vārdā nosauktajā kolchozā iekārtota jauna linu kalte „SSL-Vishom”. Šāda kalte mūsu rajonā darbojas kā pirmā. Kalte darbināma ar elektrību, — kurinamais — malka vai kūdra. Kaltes jauda ir 3 tonnas linu stiebriņu maiņā. Pašlaik kalte strādā divās maiņās. Kalti apkalpo 3 cilvēki.

Attēlā: Jaunā linu kalte darbā.

Attēlos: no augšas.

Anastasija Vingre — Vingru krejotavas vadītāja.

Alberts Lovāns — kolchoza „Nākotne” brigadieris.

Fjodors Bistrovs — Vorošilova vārdā nosauktā kolchoza brigadieris.

Anna Kokina — Vorošilova vārdā nosauktā kolchoza kolchozniece.

Tas bija pirms 39 gadiem

P. D. Livdāns

dību. Meņševiki un eseri, šie buržuazijas rokaspuši, se dzās ar revolucionārām frāzēm, viņi krāpa strādniekus, zemniekus un zaldātus.

Petrogradas fabrikās, rūpnīcās un kazarmās viss mu tuļoja: norisa mītiņi, sapulces...

Laudis gribēja zināt, ko darīt tālāk.

Atceros, ka pēc februara revolucionārās atklātības izplatītāji ziņoja: — Avīze „Pravda!”

Kam laikrakstu „Pravda?”

Pravdas lappusēs parādījās V. I. Leņina „Vēstules no

tālienes”, kuras, kā zināms, spēlēja milzīgu organizatorisko lomu revolucionārās dziesmas.

Katram pie krūts bija pie

stiprināta maza sarkana len-

tīte, plīvoja sarkanie karogi,

kas bija piestiprināti pie vēl

nenokrāsotajiem kātiem.

Piegāja vilciens. Atskanēja

kliedzieni... Lieli ļaužu pulki

virzījās uz laukumu. Mītiņa

dalībnieku rokās degošas lā-

pas. Uz bruņu mašīnas parā-

dījās cilvēks. Atskanēja paci-

lāti tautas kliedzieni: Leņins,

Leņins..., Uljanovs atbraucis...

Vladimirs Iljičs Leņins uz-

sāka vēsturisko runu... No tā

laika pagājis vairāk nekā 39

gadi, taču vēl šodien manās

ausīs skan vienkāršie, skaidrie,

pināt karu līdz uzvarai. Taču Pagaidu valdība ar Kerenski priekšgalā dzīli kļūdījās. Jauns armijas papildinājums — jaunieši, kuri bijuši Petrogradā un dzirdējuši bolševiku revolucionārās idejas attiecībā pret Pagaidu valdību un imperialis-

ticisko karu, frontē ienesa vēl lielākas nesaskaņas veco frontinieku vidū. Karš apnika.

Labi atceros, ka ierakumos zaldāti ne tik vien domāja, bet atklāti uzstājās pret karu.

— Kad izbeigsies imperialistiskais karš? Nost karu! Visu varu Padomēm!

Tas pierādīja, ka zaldāti uzstāšanās frontē, strādnieku un zemnieku — rūpnīcās un fabrikās pauž vienotību, brālīgo solidaritati ar Petrogradas proletariatu. 1917. gadā strādnieki, zemnieki un zaldāti Komunistiskās partijas vadībā ar V. I. Leņinu priekšgalā pasludināja mūsu valsti.

Redaktore H. JEROFEJEVA

1917. gada februara revolucionārās dienās, kad sacēlušies strādnieki, zaldāti un zemnieki dažu dienu laikā novāca no savā celā sapuvušo patvaldības iekārtu, man laimējās būt Petrogradā, redzēt to visu ar savām acīm un piedalīties kaujās.

Februara revolucionārās rezultātā, kā zināms, izveidojās divvaldība: buržuazijas pagaidu valdība un strādnieku un zaldātu deputatu Padomes.

Pagaidu valdība, kas izveidojās no oktoberistu un kādētu partiju pārstāvjiem, nemaz nedomāja par sacēlušās tautas pamatprasībām: par kara pārtraukšanu, par apgādi ar maizi un zemes nodāšanu zemnieku rokās. Pagaidu valdība veda slepenas sunas ar caru.

Meņševiki un eseri, kas sastādīja tajā laikā vairāku Petrogradas strādnieku un zemnieku deputatu Padomes, atbalstīja Pagaidu val-

ību. Meņševiki un eseri, šie buržuazijas rokaspuši, se dzās ar revolucionārām frāzēm, viņi krāpa strādniekus, zemniekus un zaldātus.

Petrogradas fabrikās, rūpnīcās un kazarmās viss mu tuļoja: norisa mītiņi, sapulces...

Laudis gribēja zināt, ko darīt tālāk.

Atceros, ka pēc februara revolucionārās atklātības izplatītāji ziņoja: — Avīze „Pravda!”

Kam laikrakstu „Pravda?”

Pravdas lappusēs parādījās V. I. Leņina „Vēstules no

tālienes”, kuras, kā zināms, spēlēja milzīgu organizatorisko lomu revolucionārās dziesmas.

Katram pie krūts bija pie

stiprināta maza sarkana len-

tīte, plīvoja sarkanie karogi,

kas bija piestiprināti pie vēl

nenokrāsotajiem kātiem.

Piegāja vilciens. Atskanēja

kliedzieni... Lieli ļaužu pulki

virzījās uz laukumu. Mītiņa

dalībnieku rokās degošas lā-

pas. Uz bruņu mašīnas parā-

dījās cilvēks. Atskanēja paci-

lāti tautas kliedzieni: Leņins,

Leņins..., Uljanovs atbraucis...

Vladimirs Iljičs Leņins uz-

sāka vēsturisko runu... No tā

laika pagājis vairāk nekā 39

gadi, taču vēl šodien manās

ausīs skan vienkāršie, skaidrie,

Meņševiki un eseri, kas sastādīja tajā laikā vairāku Petrogradas strādnieku un zemnieku deputatu Padomes, atbalstīja Pagaidu val-

ību. Meņševiki un eseri, šie buržuazijas rokaspuši, se dzās ar revolucionārām frāzēm, viņi krāpa strādniekus, zemniekus un zaldātus.

Petrogradas fabrikās, rūpnīcās un kazarmās viss mu tuļoja: norisa mītiņi, sapulces...

Laudis gribēja zināt, ko darīt tālāk.

Atceros, ka pēc februara revolucionārās atklātības izplatītāji ziņoja: — Avīze „Pravda!”

Kam laikrakstu „Pravda?”

Pravdas lappusēs parādījās V. I. Leņina „Vēstules no

tālienes”, kuras, kā zināms, spēlēja milzīgu organizatorisko lomu revolucionārās dziesmas.

Katram pie krūts bija pie

stiprināta maza sarkana len-

tīte, plīvoja sarkanie karogi,

kas bija piestiprināti pie vēl

nenokrāsotajiem kātiem.

Piegāja vilciens. Atskanēja

kliedzieni... Lieli ļaužu pulki

virzījās uz laukumu. Mītiņa

dalībnieku rokās degošas lā-

pas. Uz bruņu mašīnas parā-

dījās cilvēks. Atskanēja paci-

lāti tautas kliedzieni: Leņins,

Leņins..., Uljanovs atbraucis...

Vladimirs Iljič